

พร้อมทั้งมีข้อเสนอแนะต่อประเทศไทย ซึ่งหลายประเด็นสอดคล้องกับข้อเสนอแนะในรายงานคู่ขนานที่ กสม. นำเสนอต่อคณะกรรมการฯ

๒. เหตุผลความจำเป็น

เพื่อให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๔๗ (๖) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๗ (๔) เกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของ กสม. ในการเสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการปฏิบัติตามหนังสือสัญญาเกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน จึงเห็นสมควรเสนอความเห็นและข้อเสนอแนะตามรายงานคู่ขนานการปฏิบัติตามพันธกรณีของอนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการประติบัติอื่นที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี ฉบับที่ ๒ และความสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของคณะกรรมการต่อต้านการทรมาน ให้คณะรัฐมนตรีรับทราบและพิจารณาดำเนินการ

๓. ความเร่งด่วนของเรื่อง

โดยที่ข้อเสนอแนะเพื่อให้การปฏิบัติของไทยสอดคล้องกับพันธกรณีในอนุสัญญาต่อต้านการทรมานฯ เกี่ยวข้องกับภารกิจของหลายหน่วยงาน กสม. จึงเห็นควรนำเรียนคณะรัฐมนตรีเพื่อมอบหมายหน่วยงานต่าง ๆ ปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวข้องให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้นต่อไป

๔. ข้อเสนอแนะ

กสม. ได้ให้ข้อเสนอแนะในรายงานคู่ขนานเพื่อส่งเสริมให้การปฏิบัติตามอนุสัญญาต่อต้านการทรมานฯ ของไทยมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

๔.๑ ข้อเสนอแนะของ กสม. ที่สอดคล้องกับข้อสังเกตเชิงสรุป

(๑) การเข้าเป็นภาคีพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาต่อต้านการทรมานฯ (OPCAT) เพื่อจัดตั้งกลไกป้องกันการทรมานระดับชาติ (National Preventive Mechanism: NPM) ทั้งนี้ กสม. มีความพร้อมที่จะทำหน้าที่เป็น NPM ของไทย

(๒) การกำหนดบทเพิ่มโทษกรณีการกระทำความผิดตามมาตรา ๖ แห่ง พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการทรมานฯ ที่เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำถึงแก่ความตาย รวมทั้งประกันว่าหน่วยงานในพื้นที่ที่มีการบังคับใช้กฎหมายความมั่นคงจะปฏิบัติตาม พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการทรมานฯ อย่างเคร่งครัด และจะไม่มีพฤติการณ์พิเศษใดที่จะยกขึ้นมาเป็นข้ออ้างที่มีเหตุผลสำหรับการทรมาน

(๓) การตรวจสอบและติดตามข้อมูลของผู้ถูกกระทำให้สูญหายจนกว่าจะทราบที่อยู่และชะตากรรม และพัฒนาแนวทางหรือวิธีการสืบสวนกรณีคนไทยที่อาศัยอยู่นอกราชอาณาจักรไทยถูกกระทำทรมานหรือถูกกระทำให้สูญหายให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

(๔) การลดการใช้โทษทางอาญาโดยเฉพาะโทษจำคุกสำหรับความผิดบางประเภท (decriminalization) การจำแนกผู้ต้องขังระหว่างการพิจารณาคดีออกจากผู้ต้องขังเด็ดขาด

(๕) การเร่งรัดให้ผู้ต้องกัก โดยเฉพาะกลุ่มชาวอุยกูร์และชาวโรฮิงจา เข้าถึงกลไก คัดกรองระดับชาติเพื่อให้ได้รับสถานะ “ผู้ได้รับการคุ้มครอง” ในระหว่างพำนักอยู่ในประเทศไทย

(๖) การพัฒนากลไกการเยียวยาที่มีประสิทธิภาพโดยบูรณาการความร่วมมือระหว่าง หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แก่ไขกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรค และกำหนดรูปแบบการเยียวยาอื่น ๆ

(๗) การเพิ่มกระทรวงสาธารณสุขเป็นองค์ประกอบในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทรมานฯ เพื่อกำหนดนโยบายและทิศทางการจัดระบบบริการการตรวจและการให้ความเห็นทางการแพทย์เพื่อสนับสนุนการตรวจและเยียวยาผู้เสียหายจากการทรมาน

(๘) การกำหนดแนวปฏิบัติของศาลเพื่อให้มีความชัดเจนว่าจะไม่มีการรับฟัง พยานหลักฐานที่ได้จากการทรมานไม่ว่าในกรณีใด ๆ

๔.๒ ข้อเสนอแนะอื่น

(๑) การเพิ่มประสิทธิภาพการบังคับใช้ พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการทรมานฯ โดยสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายดังกล่าวให้ครอบคลุมหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๒) การประกันว่าการดำเนินงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่รัฐตามกฎหมายใด ๆ เกี่ยวกับการควบคุมตัวบุคคลจะสอดคล้องกับ พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการทรมานฯ เสมอ และจะไม่มีกรณีผลักดัน บุคคลไปยังดินแดนที่อาจได้รับอันตรายตามมาตรา ๑๓ ของ พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการทรมานฯ

(๓) การประกันความปลอดภัยของผู้แจ้งเหตุตามมาตรา ๒๙ และประกันว่าผู้ถูกควบคุมตัวมีสิทธิเข้าถึงการตรวจสภาพร่างกายและจิตใจ รวมถึงการให้ความเห็นทางการแพทย์ที่เป็นอิสระ

(๔) การพัฒนากลไกและรูปแบบการเยียวยาที่ครอบคลุมรูปแบบที่ไม่ใช่ตัวเงิน และ พัฒนาระบบการบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายและจิตของผู้ถูกกระทำทรมานหรือถูกกระทำให้สูญหาย

(๕) การทบทวนกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดที่ให้อำนาจเจ้าหน้าที่รัฐในการดูแลบุคคลเป็นการชั่วคราว และในการควบคุมตัวผู้ต้องสงสัยเพื่อสืบสวนสอบสวน ขยายผล ซึ่งมีขั้นตอนที่แตกต่างจากประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และขาดการตรวจสอบการใช้ดุลพินิจโดยศาลหรือองค์กรอื่น ทำให้เสี่ยงต่อการกระทำทรมานในห้วงระยะเวลาดังกล่าว

(๖) การยกเลิกการบังคับใช้กฎหมายความมั่นคงในพื้นที่ที่หมดความจำเป็น โดยพิจารณาสถานการณ์ความรุนแรงในพื้นที่ ตลอดจนความพร้อมของหน่วยงานและประชาชนในพื้นที่

(๗) การประกันว่าศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของทั้งภาครัฐและเอกชน จะให้บริการที่มีมาตรฐานและไม่มีการกระทำที่เข้าข่ายการทรมาน และการปฏิบัติหรือการลงโทษอื่นที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

ดังรายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ และ ๒

๕. ข้อพิจารณา

ในฐานะรัฐภาคีอนุสัญญาต่อต้านการทรมานฯ ประเทศไทยมีพันธกรณีที่จะต้องส่งเสริม และคุ้มครองสิทธิมนุษยชนที่ได้รับการรับรองในอนุสัญญามาปฏิบัติให้เกิดผล โดยการนำความเห็นและข้อเสนอ

ของคณะกรรมการต่อต้านการทรمانที่ปรากฏในข้อสังเกตเชิงสรุป ซึ่งมีหลายประเด็นที่สอดคล้องกับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในรายงานคู่ขนานของ กสม. รวมถึงข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในรายงานคู่ขนานของ กสม. มาดำเนินการ โดยที่ข้อเสนอแนะดังกล่าวเกี่ยวข้องกับภารกิจของหลายหน่วยงาน จึงเห็นควรเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาข้อเสนอแนะการปฏิบัติตามพันธกรณีของอนุสัญญาต่อต้านการทรมานฯ ในข้อ ๔ ต่อไป

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ผลเป็นประการใด โปรดแจ้งให้ กสม. ทราบด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นางสาวพรประไพ กาญจนรินทร์)

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สำนักสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

โทรศัพท์ ๐ ๒๑๔๑ ๓๘๗๖

โทรสาร ๐ ๒๑๔๓ ๙๕๖๗

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : int.hr.nhrct@gmail.com

ผู้ประสานงาน ภัทรารุจ ภาทา ๐๘๐-๗๘๖๐๐๙๙